



**HÖGSTA
DOMSTOLEN**

PROTOKOLL
Föredragning i Stockholm
DAG FÖR BESLUT
2026-02-25

Mål nr Ö 1048-26
Aktbilaga 13

JUSTITIERÅD

Anders Eka, Agneta Bäcklund (referent), Eric M. Runesson,
Cecilia Renfors och Anders Perklev

JUSTITIESEKRETERARE (PROTOKOLLFÖRARE)

Olivia Ekeberg

PARTER

Klagande

S.W.

Ombud och offentlig försvarare: Advokat J.G.

Motpart

Riksåklagaren

Box 5553

114 85 Stockholm

SAKEN

Häktning

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Svea hovrätts beslut 2026-02-03 i mål B 1585-26

Målet föredras.

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen ändrar hovrättens beslut och förordnar att S.W. inte längre ska vara häktad i målet.

J.G. ska få ersättning av allmänna medel för försvaret av S.W. i Högsta domstolen med 9 146 kr. Av beloppet avser 7 317 kr arbete och 1 829 kr mervärdesskatt. Staten ska svara för kostnaden.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

S.W. har yrkat att Högsta domstolen ska häva hovrättens beslut om häktning.

Riksåklagaren har motsatt sig att hovrättens beslut ändras.

SKÄL**Bakgrund**

1. Tingsrätten dömde S.W. den 13 januari 2026 för två fall av grovt bedrägeri riktade mot en äldre person som han var god man för samt för två fall av brott mot aktiebolagslagen. Påföljden bestämdes till fängelse i två år och sex månader. Tingsrätten beslutade också att S.W. skulle vara kvar i

härte tills fängelsestraffet får verkställas. Enligt tingsrätten fanns det risk för att S.W. skulle fortsätta sin brottsliga verksamhet. Vidare ansåg tingsrätten att skälen för häktning uppvägde det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebar för S.W. eller något annat motstående intresse.

2. S.W. överklagade domen och yrkade att häktningsbeslutet skulle hävas. Åklagaren åberopade i hovrätten även flyktfara som grund för häktning.

3. Hovrätten har avslagit S.W.s yrkande om att han ska försättas på fri fot. Som skäl har hovrätten anført att det finns risk för att han fortsätter sin brottsliga verksamhet och att en fortsatt häktning inte är oproporionerlig. Hovrätten har däremot inte ansett att det föreligger en sådan flyktfara som skulle motivera häktning.

Frågan i målet

4. Frågan som särskilt aktualiseras i målet är hur bedömningen av risken för fortsatt brottslighet ska göras när den misstänkte inte tidigare är dömd för brott.

Häktning

Lagregleringen

5. Allmänna bestämmelser om häktning finns i 24 kap. rättegångsbalken. Häktning får ske av den som är på sannolika skäl misstänkt för ett brott för vilket är föreskrivet fängelse i ett år eller däröver, om det med hänsyn till brottets beskaffenhet, den misstänktes förhållande eller någon annan omständighet finns risk för att han eller hon avviker eller på annat sätt undandrar sig lagföring eller straff (flyktfara), genom att undanröja bevis eller på något annat sätt försvårar sakens utredning (kollusionsfara) eller

fortsätter sin brottsliga verksamhet (recidivfara). Häktning får endast ske om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den misstänkte eller för något annat motstående intresse. (Se 24 kap. 1 §.)

6. Ett häktningsbeslut gäller som längst till dess rätten meddelar dom i målet. Om den misstänkte döms för brottet och är häktad ska rätten genom ett nytt beslut pröva om han eller hon ska stanna kvar i häkte till dess domen vinner laga kraft (se 24 kap. 21 §).

Särskilt om recidivfara

7. Bedömningen av risken för fortsatt brottslighet ska vid häktning under förundersökningen i första hand avse tiden fram till att den misstänkte har lagförts. Om åtal väcks och den misstänkte fälls för brottet är det risken för fortsatt brottslighet i tiden fram till verkställighet av straffet som kan påverka om han eller hon ska vara häktad på grund av recidivfara.

8. Risken för att någon fortsätter sin brottsliga verksamhet ska framstå som konkret och vara beaktansvärd med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Det vilar på åklagaren att konkretisera vad risken grundas på.

9. Risken ska avse brott av samma eller liknande slag som det häktningsgrundande brottet. Det brott som den misstänkte befaras återfalla i måste också vara sådant att det skulle kunna ligga till grund för häktning. (Se prop. 1986/87:112 s. 100 f.)

10. Den misstänktes tidigare brottsbelastning är av stor betydelse för bedömningen av risken för fortsatt brottslig verksamhet. Om den misstänkte är tidigare ostraffad saknas ofta underlag för slutsatsen att det finns en sådan risk.

11. Det kan dock finnas en risk för fortsatt brottslig verksamhet även i sådana fall, exempelvis när häktningsyrkandet avser misstanke om brottslighet där återfallsrisken erfarenhetsmässigt är hög. Det kan röra sig om misshandel eller hot mot en närstående eller missbruksrelaterad brottslighet av någon som är inne i en period av missbruk. En annan situation kan vara att det är fråga om seriebrottslighet.

12. Prövningen av risken ska göras genom en bedömning av samtliga omständigheter, där den misstänktes personliga förhållanden alltid måste tillmätas betydelse.

Bedömningen i detta fall

13. S.W. är tidigare ostraffad. Varken den aktuella brottsligheten eller någon annan omständighet ger, vid den bedömning som nu ska göras, underlag för slutsatsen att det finns en konkret risk för att han ska återfalla i brott. Det finns därmed inte skäl för häktning på grund av recidivfara.

14. Högsta domstolen delar hovrättens bedömning att det inte föreligger en sådan flyktfara som motiverar häktning.

15. Beslutet om häktning ska därför hävas.

Olivia Ekeberg

Föredraget 2026-02-25

Lämnat för expediering 2026-02-25

Anders Eka